

Du lịch sex làm Bùng nổ làn sóng quý cô châu Á. Không chỉ có phụ nữ phương Tây mới có một đi du lịch tình dục. Các quý cô từ Nhật Bản, Hàn Quốc, Hồng Kông, Singapore và Việt Nam... đã bắt đầu gia nhập làn sóng này.

Đích đến của họ phần lớn là du lịch Thái Lan vì họ không phải xin thị thực [visa for Vietnam](#).

Những cửa hiệu mát xa mà nhân viên phục vụ là nam ở thủ đô Bangkok vốn tưởng lầm là dành cho những người đàn ông đồng tính, nhưng hoá ra lại là chốn thư giãn cho các quý bà. Phó Giáo sư Nither Tinnakul của Khoa xã hội học Đại học Chulalongkorn danh tiếng đã dành thời gian nghiên cứu hiện tượng mại dâm nam núp dưới khái niệm mỹ miều là "văn hoá hộ tống" (escort culture). Đội quân mại dâm nam ở Thái Lan đã lên đến khoảng 30 nghìn người, bằng một phần ba so với số lượng "đồng nghiệp" nữ.

PGS Tinnakul cho hay loại hình dịch vụ này đã và đang "nhập khẩu" hàng trăm thanh niên da đen khoẻ mạnh, lực lưỡng (tiếng Thái là forung) từ Jamaica và Châu Phi để thoả mãn nhu cầu ngày một gia tăng đối với dịch vụ này của phụ nữ thuộc tầng lớp trên ở Thái Lan.

Theo ông, phụ nữ Thái sẵn sàng trả 10 nghìn bath/đêm (tương đương 280USD) để hưởng sự chiều chuộng của những chàng trai hoang dại, "có da có thịt" hơn so với đàn ông Thái. Thị trường mại dâm nam ở Thái Lan bao gồm cả người Thái lẫn người nước ngoài. Đàn ông da đen "được giá" hơn và khách hàng của họ thường là những quý bà thượng lưu. Gần đây đã xuất hiện cả đàn ông da trắng đến từ Châu Âu.

Dân gian bắt đầu chuyển cách gọi những người làm nghề này từ "escort" sang "gigolo" (trao bao). Đàn ông mại dâm không chỉ phục vụ phụ nữ Thái, mà còn cả phụ nữ phương Tây và nữ du khách từ Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan, Hồng Kông, Singapore và Việt Nam... Trào lưu này bắt đầu từ phu nhân của các doanh nhân Nhật làm việc tại Thái Lan. Họ tìm đến với các chàng trai Thái trong khi chồng họ bận việc. Quay trở lại Nhật, họ kể cho bạn bè nghe về những thú vui ở Bangkok rồi lập ra các nhóm đi du lịch Thái Lan để mua sắm và tận hưởng. Họ thường tụ tập tại các quán bar ở Ngõ Chạng vạng (Soy Twilight), nơi vốn dành cho dân đồng tính.

Các quý bà Nhật mua nước uống cho vũ công mà họ yêu thích, được họ ôm ấp, vuốt ve. Họ trò chuyện bằng tiếng Anh và tiếng Nhật. Sau đó quý bà có thể mời vũ công về nơi [đặt khách sạn](#). Các vũ công thường phải trả khoản tiền phạt 500 baht để được phép đi ra ngoài với khách. Phụ nữ Nhật thường đi du lịch chung và thuê hai người một phòng. Ban ngày người này đi mua sắm, thì người kia rảnh rang gọi "dịch vụ hộ tống" đến phục vụ tận phòng.

"Dịch vụ lan truyền phần lớn là thông qua bạn bè" - PGS Tinnakul nói. "Họ có mạng xã hội riêng trên Internet, cũng như những website chuyên cung cấp "dịch vụ hộ tống. Rồi họ có những quán bar và địa điểm dành riêng. Rất khó để thâm nhập vào giới này, vì họ xây dựng quan hệ bằng lòng tin". Và cứ thế dịch vụ liên tục phát triển. So với thời điểm ông Tinnakul bắt đầu nghiên cứu vấn đề này từ vài năm trước, thì đến nay "hầu như không có gì thay đổi, cân bằng giữa cung và cầu vẫn như cũ". Với nguồn cung dồi dào hơn do khủng hoảng kinh tế, thì giá cả trở nên rẻ hơn vì du khách cũng vẫn hơn."Nhiều phụ nữ muốn trả đũa thói trăng hoa của chồng. Thế là

họ quyết định "ông ăn chả, bà ăn nem". Họ cần làm một điều gì đó để khẳng định sự tự do của mình" - ông Tinnakul nói.

Đó là chưa kể đến làn sóng khiêu vũ tại đất nước này. Đa phần vũ công đều là những chàng trai trẻ đẹp quần quýt bên các bà lớn tuổi vào ngày nghỉ cuối tuần. Đương nhiên các quý bà này đều thuộc loại giàu có, và muốn nhiều hơn chứ không chỉ khiêu vũ đơn thuần.

Tinnakul biết rõ ông đã đụng chạm vào một vấn đề nhạy cảm, chỉ ra điều cấm kỵ trong xã hội Thái: "Đây là thực tế xã hội, hãy đọc những tờ báo xuất bản bằng tiếng Anh bạn sẽ thấy rất nhiều quảng cáo về công việc này". Ông Tinnakul đã có lần phát biểu trên kênh ABC của Australia rằng "vấn đề này không được nói đến, đơn giản là vì người ta nghĩ rằng nó không tồn tại trong xã hội Thái, hoặc nghĩ rằng sẽ không hay khi nói về nó".